

[Rahbæk Møller]

Jeg forstår i øvrigt også, at ministeriet arbejder på en ordning, der kan løse dette problem. Når det derfor siges, at det, der vil ske, når finansloven letter adgangen til at optage banklån, skulle kunne løse egenkapitalproblemet, er det at tale udenom og kan kun skyldes en uvidenhed, som Folketingets partier ikke behøvede at have; de kunne f.eks. blot have været til stede ved den konference, som ministeriet afholdt.

Jeg har vist været inde på de fleste ting, men jeg vil lige nævne, at ministeren sagde, at den tyske ordning, som jeg altså foreslår kalkeret, nu ikke mere kan bruges i Vesttyskland, men kun i Østtyskland. Ministeren henviste til EF, og så vidt jeg forstår, men det kan vi da få bekræftet under udvalgsarbejdet, er årsagen til, at man begrænser den til Østtyskland, at det selvfølgelig er en forholdsvis dyr ordning, og at behovene i disse år er så store i Østtyskland, at det er rimeligt, at så effektive, men også kostbare ordninger forbeholdes de fem nye delstater. Det synes jeg er en helt logisk begrundelse, og det fungerer for fuld kraft i de fem delstater.

Ministeren kaldte beslutningsforslag nr. B 22 om en reorganiseringsfond for en forældet idé. Jeg synes ikke, det er forældet at sige, at når nu Svendborg lukker, skal det ikke gå som på Lolland, hvor der ingenting skete i mange år. Jeg synes, der skal gøres noget, og jeg synes ikke, det var forældet, at svenskerne i Malmø og Landskrona gjorde noget; det håber jeg aldrig bliver forældet.

Hr. Flemming Hansen, fru Pia Larsen, hr. Kim Behnke har jeg kommenteret, og fru Lone Dybkjærs bemærkninger er jeg fuldkommen enig i. Det har også altid irriteret mig, at da vi kom med en pakke, hvor et enkelt forslag lå i arbejdsministerens regi, blev det hele behandlet som en afdeling af arbejdsmarkedspolitikken. Jeg synes, at vi burde kunne diskutere erhvervs politikken ud fra dens egne præmisser, men selvfølgelig er et af formålene med at føre erhvervs politik at sikre beskæftigelsen, og det tror jeg ikke fru Lone Dybkjær og jeg er uenige om, men at erhvervs politikken har sine egne præmisser og ikke bare skal behandles som en underafdeling af arbejdsmarkedspolitikken, er jeg fuldkommen enig i.

Hr. Ole Vagn Christensen, der kom lidt sent ind, skal jeg takke for enkelte pæne bemær-

ninger, men jeg håber, vi fortsat kan få en dialog. Jeg er ked af, hvis Socialdemokratiet tror, at det med finanslovaftalen har løst det grundlæggende problem. Det har løst nogle problemer for nogle virksomheder, det er erkendt, men for en række virksomheder er det ganske enkelt ikke godt nok. Endnu en gang: Egenkapital er ikke noget, man låner i en bank.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Det, der gør det så besværligt at diskutere dette emne isoleret med hr. Rahbæk Møller, er, at hr. Rahbæk Møller har en skjult dagsorden. Hr. Rahbæk Møller har et ønske om, at når staten har indskudt egenkapitalen i en virksomhed, skal det næste, der sker, være, at man så også må have nogle offentlige repræsentanter i bestyrelsen for denne virksomhed, ordninger med overskudsdeling til medarbejderne osv. Skive for skive ønsker hr. Rahbæk Møller, at staten skal drive virksomhederne, for det er hr. Rahbæk Møllers ideologiske fundament; fair nok! Først er det egenkapitalen, så er det overskuddet, man vil argumentere for, og man vil få mange til at synes, at når staten nu har stillet egenkapitalen til rådighed, er det kun rimeligt, at staten også er den, der tager overskuddet og bestemmer, hvad der skal ske med det.

Vi har allerede hørt, hvordan disse halv- og helmarxister, der sidder i ledelsen af Lønmodtagernes Dyrtdsfond, har sagt, at i de virksomheder, de ønsker at anbringe kapital i, skal de være helt sikre på, at ledelsen er på en bestemt måde, at det indre og det ydre miljø er godkendt osv. Når man stiller disse ideologiske krav op, kommer der til at ske en selektering, hvor alle de virksomheder, der ikke opfører sig, som hr. Rahbæk Møller mener er korrekt, får lov til at dø og forlade markedet, mens de, der har ledelser, som sympatiserer med hr. Rahbæk Møller eller cirkler omkring SF, får tilskud, og på den måde laver man en total skævvridning. Man har i sit partiprogram en skjult dagsorden, der hedder, at det er bedre, at det er staten, der står for det hele, end at det er private, for grundlæggende har man ikke tillid til, at private folk kan drive virksomheder. Det er lidt ærgerligt, at hr. Rahbæk Møller ikke vil indrømme, at det er det, der er den skjulte dagsorden, og at dette kun er første, anden